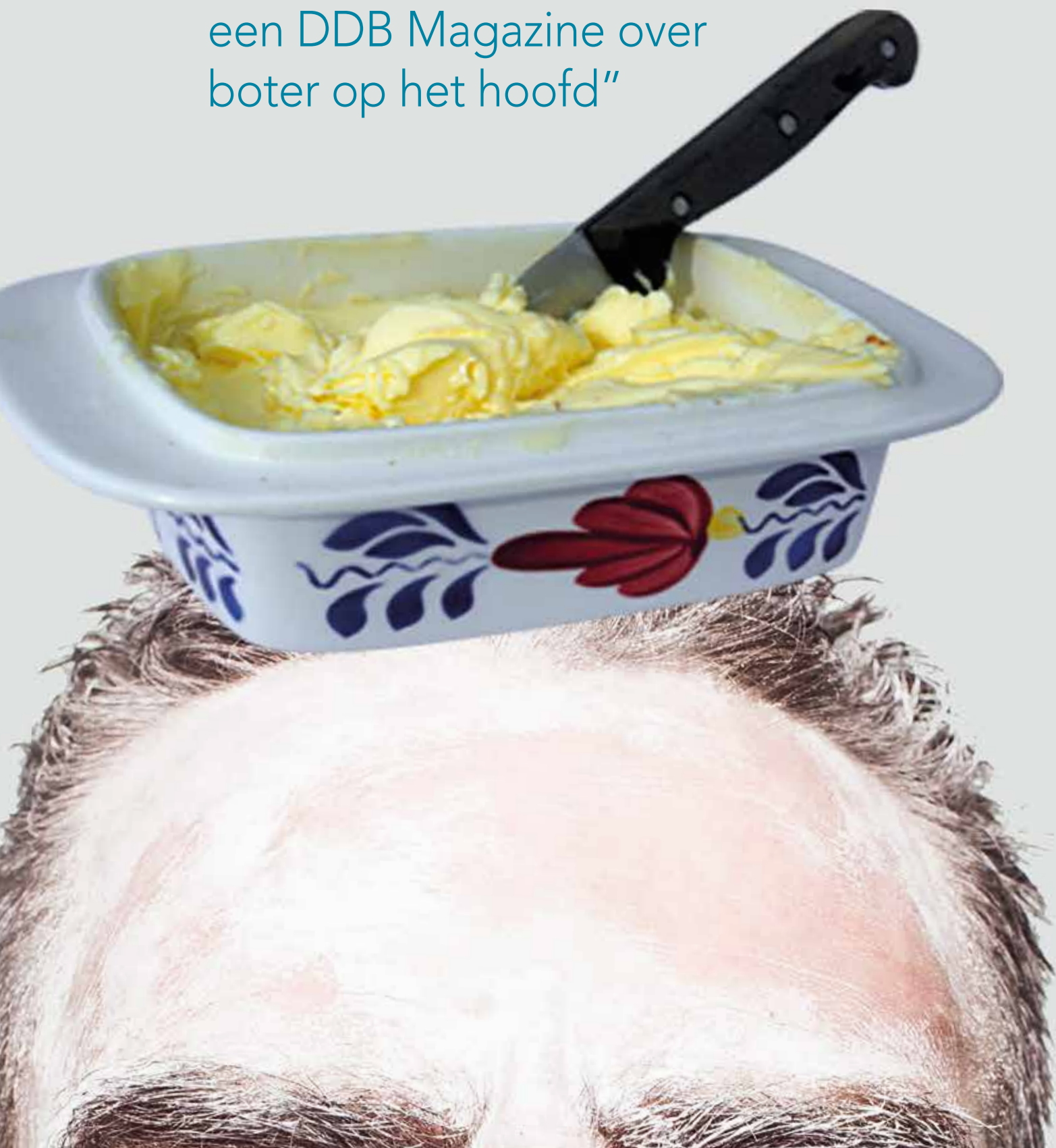

"Eerlijk gelogen:

een DDB Magazine over
boter op het hoofd"

"Eerlijk gelogen: een DDB Magazine over boter op het hoofd"

De titel van deze DDB Magazine wekt misschien enige verbazing : "Eerlijk gelogen, een DDB Magazine over boter op het hoofd". Echter, wie de informatieverstrekking van de Nederlandse en internationale zuivelvertegenwoordigers uit zuivelindustrie en zuivelbeleid aan de melkveehouders nader beschouwd, kan niets anders constateren. Vernuftig worden data, cijfers en marktinformatie zo gepresenteerd dat een vertekend beeld ontstaat . "Factsheets" en berichtgeving van o.a. de NZO, de zuivelindustrie of traditionele – aan de zuivelindustrie gelieerde- landbouworganisaties over het verloop van de Europese export van zuivelproducten, de toegenomen melkproductie wereldwijd, de vooruitzichten op termijn of de manier waarop beleidsbesluiten zijn genomen, zijn onvolledig. Deze onvolledigheid zet melkveehouders op het verkeerde been.

Geen pertinente leugens dus van onze kameraden, maar wel halve waarheden die worden gepresenteerd met de intentie de zaken anders voor te stellen dan ze zijn. En verantwoordelijkheid af te schuiven. Want niemand wil verantwoordelijk worden gehouden voor de misère waar de melkveehouders als enige in de zuivelketen mee worden geconfronteerd na de afschaffing van de melkquotering: een diepe crisis die nagenoeg alle melkveehouders in hun bedrijfsvoering bedreigt. Echter, iedereen die in de zuivelsector werkzaam is, weet wie heeft gelobbyd voor het huidige systeem dat melkveehouders eenzijdig benadeeld. Iedereen kan zich ook op de hoogte stellen, door de berichtgeving van de zuivelvertegenwoordigers te volgen, wie er nog steeds tegen elke vorm van productiebeheersing in crisistijden is: de profiteurs en hun handlangers.

CRISIS IN BEELD

In deze DDB Magazine presenteren we u de cijfers en data over het melkproductieverloop wereldwijd en de exportcijfers van de EU van de afgelopen jaren. Tevens presenteren we cijfers over de

Chinese zuivelmarkt en de Chinese melkveehouderij.

Al deze gegevens werden al door de DDB gepresenteerd op een zestal bijeenkomsten in april en mei jl.

Op de site van het Milk Market Observatory (een site die data over de bewegingen op de wereldwijde en Europese melkmarkt verzameld en in beeld brengt), kunt u onder andere het verloop van de Europese melkproductie per EU lidstaat vinden. De melkleveranties van de laatste 4 jaar laten continue een hoger niveau zien (uitbreiding melkquotum ivm 'zachte landing'). Het jaar 2015 laat ten opzichte van 2014 een stijging zien van ruim 2,5%.

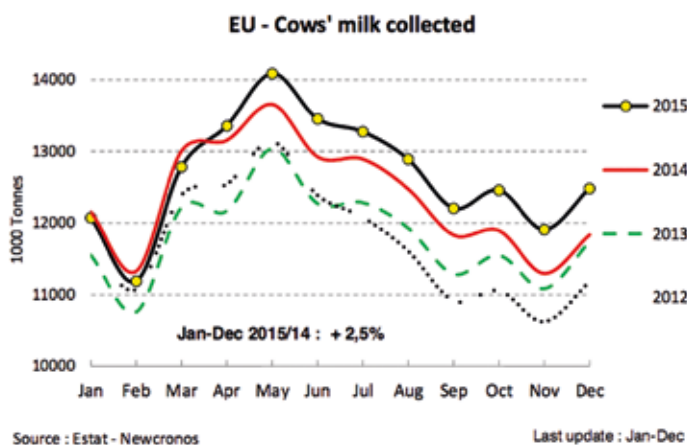
Door vertegenwoordigers van de zuivelsector wordt regelmatig naar voren gebracht dat de toenemende melkproductie in de VS, tevens medeoorzaak is van het overvoeren van de zuivelmarkt. Wie echter de veranderingen in melkproductie niet slechts in percentages maar ook in tonnages bekijkt, ziet onmiddellijk welk werelddeel verantwoordelijk is voor het overvoeren van de markt.

Wat ook af te lezen is uit deze grafiek, is de mate waarin het weersverschijnsel 'El Nino' de melkproductie in Nieuw Zeeland heeft beïnvloed: -1,4% Nieuw Zeelandse melkproductie staat in tonnages in geen enkele verhouding tot de gestegen productie in de EU en heeft derhalve geen enkele positieve invloed uit kunnen oefenen op de totale markt. Beweringen in die richting waren misleidend.

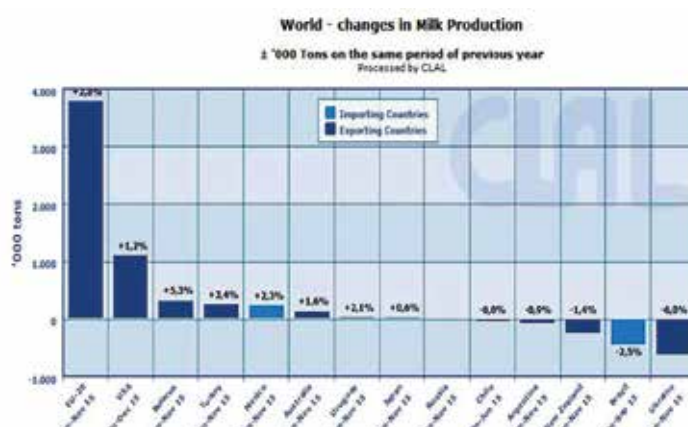
AFNEMENDE VRAAG ?

Een andere bewering die continu in de discussie wordt gebracht, is de afnemende vraag veroorzaakt door de Russische boycot van zuivelproducten en een vermeende verminderde vraag naar Europese zuivel vanuit China. Maar is er wel sprake van gedaalde export?

Sinds 2008 is de Europese export van zuivelproducten met maar

Grafiek 1: EU melkleveranties

Grafiek 2: Wereld – veranderingen in melkproductie tonnages in vergelijking met voorgaande jaar.

Inhoud

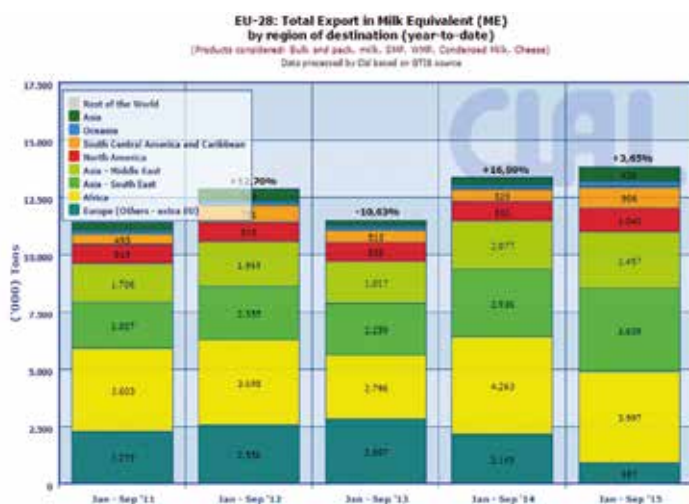
liefst 300% toegenomen (bron MMO). In het jaar 2014 nam de Europese export ten opzichte van het jaar 2013 toe met 16.09%. In het jaar 2015 nam de totale EU export van zuivelproducten ten opzichte van 2014 nog verder toe, met 3.65%.

Van een daling van de export in melkequivalenten is de afgelopen twee jaar in het geheel geen sprake geweest. Wat wel daalde door de grote extra toevoer van melk, in eerste instantie veroorzaakt door de uitbreiding van het melkquotum in verband met de zachte landing en in tweede instantie door het wegvallen van het melkquotum in 2015 en het anticiperen van melkveehouders op deze "quotumloze periode", is de exportwaarde.

Juist deze daling van de exportwaarde heeft geleid tot de enorme daling van de boerenmelkprijs.

Wat grafiek 3 duidelijk laat zien, is de gestegen export naar alle Aziatische regio's, Zuid Centraal Amerika en de Cariben, Noord Amerika en zelfs Oceanië. Naar Afrika is wel een daling van de export te zien – een gevolg van de daling van de olieprijsen. Het grootste verlies aan export leiden de EU-28 lidstaten echter in het verlies aan export naar elkaar. De export tussen de EU lidstaten is met meer dan tweederde afgenomen in twee jaar tijd. Een direct gevolg van de stijging van de melkproductie binnen de individuele EU lidstaten die door deze stijging van het eigen melkvolume, minder import vanuit buurlanden nodig hadden en hebben.

Conclusie: van een afnemende export of afnemende vraag is de afgelopen twee jaar geen sprake geweest. In de afgelopen vijf jaar, is er alleen in 2013 sprake geweest van een verminderde export. Dit is tevens het jaar dat boeren een goede melkprijs ontvingen, de markt min of meer in evenwicht was en er van verstoringe overproductie nog geen sprake was.

Grafiek 3 EU-28: totale export in melkequivalenten per bestemmingsregio

2

Eerlijk gelogen

4

Falende prognoses EU Commissie

5

Menu

6

Kostendeekkende melkprijs voor Nederlandse melkveebedrijven verder weg dan ooit!

7

Melken in Rusland

8

China: fictie en feiten gescheiden

10

Melkproductiestijging 2015, ligt in opslag

11

Melkequivalenten: hoe berekent men dat?

12

Deense studie naar het effect van productiebeperking

13

Terug naar de basiss

14

Brussel als 'Zwarte Piet'

15

Stop TTIP en CETA in het belang van boeren, consumenten en voedselvoorziening

16

Het sprookje van het melkbeleid

17

Herkomstetikettering, onnodig en een kostenpost?

18

Vrijwillig minder melk produceren: hoe organiseer je dat effectief?

19

Wijs besluit kenmerkt Canadese zuivelsector

20

Mes snijdt aan twee kanten met DDB voorstel aangaande besteding EU steunpakket

FALENDE prognoses EU Commissie betreffende ontwikkeling zuivelmarkt

Een jaar na de afschaffing van de melkquotering, weten we dat de inschattingen, rapporten en prognoses die de Europese Commissie publiceerde in de aanloop naar de afschaffing van de melkquotering – zoals DDB en EMB hen al gewaarschuwd hadden – op niets anders gebaseerd waren dan hebzucht en “wishful thinking”. De 1ste april bracht geen Bevrijdingsdag maar was eerder een oorlogsverklaring aan de Europese melkveehouders, die massaal worden geofferd voor de hebzucht van enkele multinationale zuivelverwerkers.

Om in te schatten hoever de Europese Commissie er met haar inschatting naast zat, hebben we een paar oude rapporten en vooruitzichten erbij gepakt die in opdracht van de Europese Commissie zijn opgesteld in voorbereiding op de afschaffing van de melkquotering (zachte landing) en de hervorming van het GLB.

GIRA

Een studie, uitgevoerd door de GIRA (een consultatie en onderzoeksbureau uit Frankrijk), in opdracht van de Europese Commissie van Landbouw gepresenteerd op 12 december 2012, voorzag een groei van de Europese melkproductie van 6.8 miljard kilogram melk van 2011 tot 2016. Op 5 december 2014, presenteerde de GIRA opnieuw een studie in opdracht van de Europese Commissie met vooruitzichten over de Europese melkproductie maar nu van 2013 tot 2018. De studie schat nu in dat de melkproductie in deze periode 12.4 miljard kg zal toenemen.

Data van Eurostat echter, tonen aan dat aan het einde van 2015 door

de Europese melkveehouders al meer dan 12 miljard kg méér was gemolken in vergelijking met 2011.

OESO EN FAO

De Europese Commissie richt zich nog steeds op vooruitzichten over marktontwikkelingen van de OESO en de FAO, alhoewel de geopolitieke omstandigheden (exportban Rusland, gedaalde olieprijs) inmiddels enorm zijn veranderd.

GEBREK AAN FLEXIBILITEIT

We kunnen slechts concluderen dat het de Europese Commissie ontbreekt aan flexibiliteit en de wil om de koers bij te stellen als dat noodzakelijk is en dat men liever vasthoudt aan gedateerde en ontoereikende studies, ongeacht de consequenties voor de melkveehouders. De motivatie daarvoor is schimmig. Omdat ook het laatste argument vóór liberalisatie van de zuivelmarkt ‘extra inkomsten door de toegenomen export van zuivelproducten’ inmiddels achterhaald

lijkt: het Nederlandse Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) heeft de cijfers betreffende het verschil in exportwaarde van zuivelproducten over de eerste negen maanden van 2015 in vergelijking met de eerste negen maanden van 2014, gepubliceerd. En toont een vernietigend resultaat: de Nederlandse zuivelindustrie 'won' 175.3 miljoen euro exportwaarde, voornamelijk buiten de EU, maar verloor 725,3 miljoen euro aan exportwaarde en marktaandeel, grotendeels in de EU.

In de eerste negen maanden van 2015, verloor één EU lidstaat al meer dan een half miljard euro (550 miljoen) aan exportwaarde voor zuivelproducten.

Dit is het directe resultaat van de druk die de Nederlandse zuivelindustrie, de grootste 'boerenorganisatie' LTO Nederland en ook voor een groot deel de Nederlandse beleidsmakers, hebben veroorzaakt met hun lobby voor afschaffing van het melkquotum.

Bovenstaande kostte de melkveehouders in de EU ongeveer 40% van hun inkomen in 2015, verlaagde hun cashflow met 50% in dezelfde periode en duwde de marges ver in het rood.

Door de Europese Commissie zijn, op aandringen van de landbouwministers tijdens de Landbouwrapport in maart 2016, inmiddels

maatregelen aangekondigd zoals de mogelijkheid om op vrijwillige basis, minder melk te leveren. Een onderdeel van het marktinstrument dat de EMB ontwikkelde voor crisissituatie.

Dat de Europese Commissaris van Landbouw, Phil Hogan, echter nog steeds de Ierse koers volgt: geen beperkingen aan de melkproductie, blijkt uit het nalaten van maatregelen voor producenten die nog steeds hun melkhoeveelheid uitbreiden.

Het voorbeeld van FrieslandCampina heeft bewezen dat voor een effectieve beperking van het melkvolume, er niet alleen een bonusmaatregel moet zijn maar ook een malus. Om die producenten die met het uitbreiden van hun melkproductie de markt onder druk blijven houden, ook op hun verantwoordelijkheid te wijzen. Hoewel door de leden van FrieslandCampina in januari 2016 fors minder melk werd aangeleverd, zorgden de 'groeiers' alsnog voor een toegenomen productie van 15,5% in januari 2016 ten opzichte van januari 2015. Zolang de Commissie vasthoudt aan achterhaalde theorieën, zal er geen oplossing van de problemen op de Europese zuivelmarkt worden gevonden. Omdat, zoals Albert Einstein eens zei, "je een probleem niet op kunt lossen met de denkwijze die het heeft veroorzaakt".

Het menu dat politici, beleidsmakers en lobbyisten uit de verwerkende industrie voor melkveehouders hebben samengesteld is bepaald geen "happy meal" maar ligt wat zwaar op de maag:

KOSTENDEKKENDE MELKPRIJS VOOR NEDERLANDSE MELKVEEBEDRIJVEN VERDER WEG DAN OOI!

Opnieuw heeft de Dutch Dairymen Board opdracht gegeven aan het Duitse Bureau voor Landbouwsociologie (BAL) om de productiekosten voor een kilo melk te berekenen voor het volledige jaar 2015.

Wat blijkt uit de gepresenteerde cijfers over 2015 is dat grotere bedrijfsstructuren – een productiewijze die regelmatig wordt aangedragen als oplossing om goed te kunnen functioneren in een “vrije markt” – geen oplossing is tegen te lage opbrengstprijzen. Ook bij deze grotere bedrijven is de kloof tussen de opbrengstprijzen en de kostprijs fors. Met een onderdekking van maar liefst 30%, lijdt de melkveehouderij grote verliezen.

GEEN POSITIEF EFFECT OP KOSTEN DOOR AFSCHAFFING MELKQUOTERING

Wat tevens blijkt uit de kostenberekening, is dat er geen enkel positief effect is te meten in de hoogte van de kostprijs door het wegvallen van de quotumkosten: dit argument is door de voorstanders van de afschaffing van het melkquotum steeds verkondigd!

KOSTPRIJS 44,50 CENT

De actuele berekening van BAL toont aan dat met een gemiddelde melkprijs van 30,75 cent per kg*** en een kostprijs van 44,50 cent per kg, er een tekort aan melkgeld wordt geregistreerd van bijna 15 cent. In tegenstelling tot de melkprijs zijn de productiekosten in Nederland in vergelijking tot het voorgaande jaar niet sterk veranderd. Na aftrek van 2,20 cent toeslagen, lag de kostprijs met 44,50 cent/kilogram melk ver boven de 40 cent grens. Deze kostprijs bevat een inkomensaandeel voor de arbeid van het bedrijfshoofd en meewerkende familieleden van 9,88 cent. Ingedeeld naar bedrijfsgrootteklasse resulteerde de kostprijsberekening voor middelgrote bedrijven, bedrijfsgrootteklasse 5 (82 melkkoeien, 100.000,- 500.000,- € standaardoutput) in 45,26 cent per kilogram melk en voor grote bedrijven uit bedrijfsgrootteklasse 6 (231 melkkoeien, > 500.000,- € standaardoutput) in een kostprijs van 40,25 cent per kilogram geproduceerde melk.

INDEX MELKPRODUCTIE KOSTEN

De Index Melkproductie kosten (IMK, Basisjaar 2010=100) lag in 2015 ongeveer 1% lager als in 2014. De melkproductiekosten zijn dus – gemeten naar dit stijgingspercentage – iets verminderd, maar blijven op een hoger niveau als in 2010. Geringere uitgaven voor aangekocht voer temperen de kostendruk op de melkveebedrijven enigszins. De kosten bleven echter hoog, onder invloed van de stijgende kosten voor de voor de melkveehouderij belangrijke posten, zoals mengvoer, energie, zaaigoed en kunstmest. De afgelopen vijf jaar vertoont de Index een kostenstijging van in totaal 11 procent. Ten opzichte van 2010 zijn de melkproductiekosten tot en met 2015, met 4,54 cent per kg melk gestegen.

KOSTEN-BATEN-RATIO

In tegenstelling tot de verhoging van de melkproductiekosten heeft de melkprijs geen hoger prijsniveau bereikt. Na het in de melkcrisis van 2009/2010 ervaren prijsdal (30,75 cent in 2010), stegen de melkprijzen

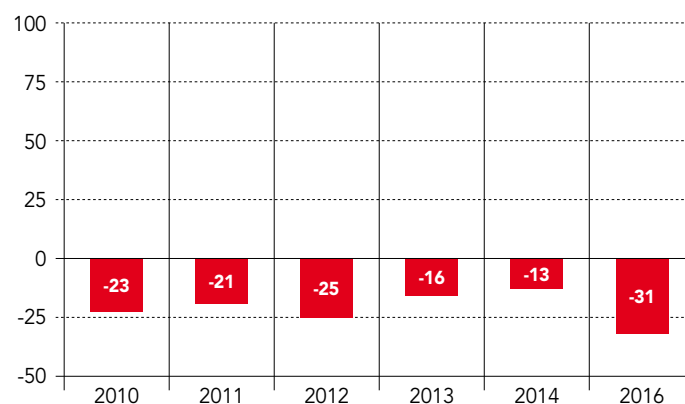
enigszins in 2011 naar 34,22 cent maar daalden in 2012 weer scherp naar 32,38 cent. In 2015 is de prijs opnieuw sterk gedaald naar een niveau van 30,75 cent per kilogram. Het melkgeld en de productiekosten vertonen de laatste jaren een steeds grotere kloof. Dit blijkt duidelijk uit de prijs-kosten-ratio: van 2010 tot en met 2012 vertoont deze een onderdekking van meer als 20%. En zelfs doordat de beide jaren 2013 en 2014 de economische situatie wat heeft getemperd – in het jaar 2015 zijn de melkveehouders door de tweede zware melkcrisis in zes jaren, getroffen door een onderdekking in de melkproductiekosten van meer dan 30%.

COMMENTAAR DDB:

De huidige kloof tussen de opbrengstprijzen en de kostprijs voor de productie van melk en de stijging van de melkproductiekosten in de afgelopen vijf jaar, tonen aan dat de huidige beleidsbesluiten de melkveehouders een doodlopende weg op hebben geleid. Deze roekeloze beleidsflaters zullen onherstelbare schade aanrichten aan de gezinsbedrijven in de Nederlandse melkveehouderij.

Meer informatie over de kostprijsberekening in opdracht van de DDB vind u op de ddb.site: www.ddb.nu

KOSTEN-BATEN-RATIO (DEKKINGSTEKORT) NEDERLAND

MELKPRODUCTIEKOSTEN IN NEDERLAND 2010 TOT EN MET 2015

	2010	2011	2012	2013*	2014**	2015**
Melkproductiekosten in ct/kg	39,96	42,93	42,29	44,57	44,93	44,50
Melkuitbetalingsprijs in ct/kg***	30,75	34,22	32,38	37,40	38,90	30,75
Prijs-Kosten-Ratio	0,77	0,79	0,75	0,84	0,87	0,69
Dekkingsgraad in % (dekkingstekort)	23	21	25	16	13	31
IMK (Index Melkproductie Kosten)	100	108	108	112	112	111

* met de publicatie in juni 2016, alle waarden vervangen door de werkelijke kosten op basis van gegevens van INLB 2010-2013.

** vanaf 2014 trendberekeningen Büro für Agrarsoziologie und Landwirtschaft (BAL) op basis van INLB 2013, Lei 2013 en 2014 als ook op basis van Eurostart 2015. Waarde op jaarbasis voor 2014 op basis van INLB 2013 naar boven bijgesteld.

*** alle melkprijzen bij 3,7 % vet, Bron: Price Information Desk (LEI).

Melken in Rusland

Over de melkproductie en de samenstelling van de Russische zuivelsector tasten we voornamelijk in het duister. De DDB heeft echter contacten met Russische media die ons ook recentelijk op de hoogte brachten van de ontwikkelingen in de Russische melkveehouderij.

Onderstaand vindt u een samenvatting van de aangeleverde informatie plus enige links met informatie over de Russische zuivelsector. Het is informatie waardoor de ontwikkelingen in de Russische melkveehouderij enigszins in perspectief kunnen worden gezet.

STIJGENDE MELKPRODUCTIE OP ZELFSTANDIGE BEDRIJVEN

Dat de Russische overheid zich na de boycot op voedselimporten voor heeft genomen meer zelfvoorzienend te worden, heeft zijn uitwerkingen gehad op het beleid en de mogelijkheden voor Russische boeren. Zo is na het uitroepen van de voedselboycot de wetgeving aangepast. De melkproductie in Rusland concentreerde zich tot vorig jaar op staatsbedrijven door de geldende wetgeving. Inmiddels is het legaal om op zelfstandige boerenbedrijven (melkveebedrijven in handen van particulieren) melk te produceren. Deze wetswijziging heeft effect gehad: voornamelijk vleesveebedrijven zijn overgeschakeld op melkvee waardoor in een aantal Russische regio's de melkproductie op zelfstandige melkveebedrijven, flink is toegenomen. Grafiek 1 (overzicht van dairynews.ru, zie link onderaan artikel) geeft een overzicht van de totale melkproductie in Rusland: op de staatsbedrijven (oranje balk) en op de zelfstandige melkveebedrijven (gele balk).

Dairynews.ru heeft tevens een top 15 samengesteld van de regio's waar de meeste melk wordt geproduceerd en een top 10 van regio's waar de meeste groei in melkproductie wordt gerealiseerd. Op deze site kunt u zowel de percentages groei als de geproduceerde tonnages terugvinden. Daarnaast vindt u op deze site een overzicht van de regio's die in tonnen het meeste melk tekort hebben en een overzicht van de regio's waar het grootste overschot wordt geproduceerd.

MELKPRODUCTIE OP ZELFSTANDIGE MELKVEEBEDRIJVEN

Omdat de melkproductie op zelfstandige melkveebedrijven een opvallende ontwikkeling vertoont, heeft het Centrum voor de studie van de zuivelmarkt (CSDM)- een zelfstandige Russische organisaties die alle gegevens over de Russische melkproductie verzamelt - ook een tweetal 'top 10-en' samengesteld: van regio's waar de melkproductie op zelfstandige melkveebedrijven qua percentage het snelste is gegroeid in 2015, en een top tien van de regio's waar qua volume het meest wordt gemolken op zelfstandige melkveebedrijven.

In 2015 werd er door alle particuliere melkveebedrijven een groei

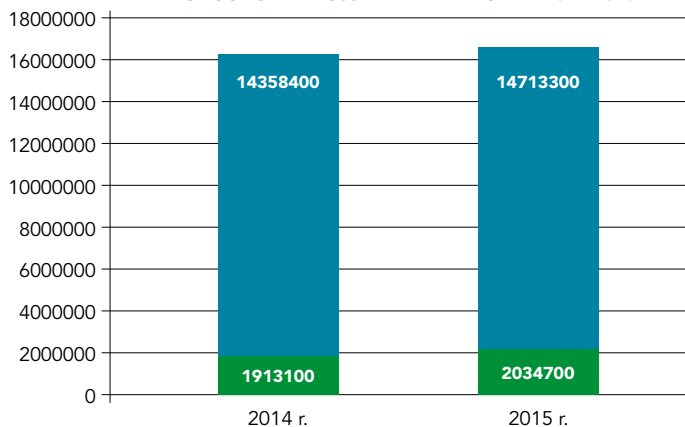
gerealiseerd van 6.34% ten opzichte van 2014 – dit staat voor een melkvolume van 2.04 miljard kilogram melk. Volgens het bulletin Witboek 2014, waren er in 2014 21.312 melkveebedrijven in particulier eigendom met een gemiddelde melkveestapel van 49 koeien.

In de Republiek Dagestan wordt de meeste melk geproduceerd door zelfstandige melkveebedrijven; in totaal 151 duizend ton melk oftewel 54.5% van het geproduceerde melkvolume in deze republiek. De Regio Kostroma staat op nummer 1 als regio waar de grootste groei in melkproductie door melkveebedrijven in particuliere handen werd gerealiseerd in 2015. De melkproductie groeide 66,24% tot 3.9 duizend ton. Er zijn 35 melkveebedrijven in deze regio waar het gemiddelde aantal koeien 65 is. Het aantal melkveebedrijven in particuliere handen is in deze regio slechts 4.69%, wat minder is dan het gemiddelde in Rusland (5.4%).

Bronnen en links:

Op haar site vermeldt DairyNews het volgende: "DairyNews is één van de grootste, gespecialiseerde media in Rusland die zich bezighoudt met de wereldwijde zuivelsector. DairyNews is onafhankelijk en verzamelt data over de Russische zuivelmarkt. Sinds 2014 is het onafhankelijke analytische platform Center for the Study of Dairy Market (CSDM) onderdeel van DairyNews. " Voor meer statistieken en informatie over de Russische markt zie www.ddb.nu.

MILK PRODUCTION IN RUSSIAN FEDERATION IN 2014-2015

LEGENDA ■ Peasant (private) Farms and individual entrepreneurs
■ Agricultural enterprises

Grafiek 1: melkproductie in de Russische Federatie 2014-2015

China: fictie en feiten gescheiden

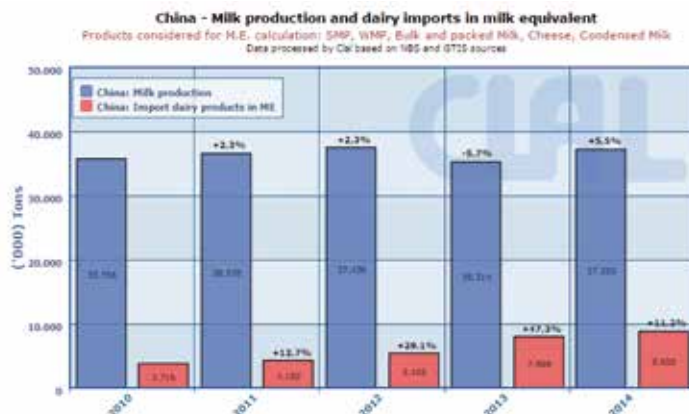
Over de Chinese markt wordt veel beweerd: Zo wordt beweerd dat de Chinezen een grote voorkeur hebben voor Nederlandse zuivelproducten om aan hun vraag naar zuivel te voldoen. Zou China zelf een minimale melkveehouderij hebben en zou men afhankelijk zijn van importen van zuivelproducten. Tevens zou China langere tijd minder hebben geïmporteerd. Werkelijk? We zetten de cijfers voor u op een rij.

Dat China nauwelijks zelf zuivelproducten produceert en het overgrote deel importeert, wordt door de cijfers en de grafieken, weersproken. Zoals u in grafiek 1 kunt zien, produceert China ruim vier keer meer melk dan zij, wereldwijd, zuivelproducten importeren (MMP, VMP, bulk en verpakte melk, kaas en gecondenseerde melk). Wat tevens blijkt uit grafiek 4, is dat er van een gedaalde import geen sprake is geweest in 2013 of 2014: in beide jaren steeg de import van zuivelproducten door China, in 2013 met 47.3% ten opzichte van

2012 en in 2014 werd nog een stijging van 11.2% gerealiseerd ten opzichte van 2013. Uit grafiek 3 bleek al dat er tevens in 2015 geen sprake was van een daling van de export van zuivelproducten uit de EU-28 naar alle Aziatische regio's.

STIJGENDE IMPORT CHINA IN 2013

De sterke stijging van de import van zuivelproducten door China in 2013, is te verklaren door een sterke daling van de Chinese melkproductie in dat jaar. Deze niet verder gespecificeerde daling, heeft een toename aan import van buitenlandse zuivelproducten noodzakelijk gemaakt om aan de Chinese vraag te voldoen. Toen in 2014 de Chinese melkproductie opnieuw met 5,5% toenam, vlakke het percentage aan import van zuivelproducten af, hoewel nog steeds een verdere stijging werd gerealiseerd. Conclusie: de sterke toename van de Chinese vraag naar buitenlandse zuivelproducten betekende niet dat er sprake was van een spectaculaire toename van de Chinese

Grafiek 1: China – melkproductie en zuivel importen in melkequivalenten.

IMPORT CHINA: Main 10 suppliers of Infant milk formula in 2015 (Tons)

Country	2010	2011	2012	2013	2014	2015	± % on 2014 *	± % on 2013 *
Netherlands	6.188	14.053	21.051	25.164	33.608	57.721	+71,75%	+129%
Ireland	504	1.570	4.205	7.636	17.308	24.704	+42,74%	+224%
Germany	1.637	816	1.759	2.108	4.830	17.491	+262%	+730%
France	4.462	11.455	15.764	22.554	16.381	15.715	-4,06%	-30,32%
New Zealand	12.453	12.507	16.324	19.747	10.487	14.483	+38,09%	+26,66%
Denmark	2.114	5.717	4.896	11.177	12.442	10.865	-12,68%	-2,79%
Australia	2.925	3.566	3.975	6.795	4.546	10.708	+136%	+57,59%
Singapore	30.390	21.925	15.096	15.678	8.909	8.030	-9,86%	-48,78%
Korea, South	1.196	2.414	3.255	4.932	5.788	7.320	+26,48%	+48,43%
United States	867	1.322	2.006	1.986	2.327	4.587	+97,15%	+131%

Source: Processed by Cial based on GTIS data
* Change from the same period of previous year.

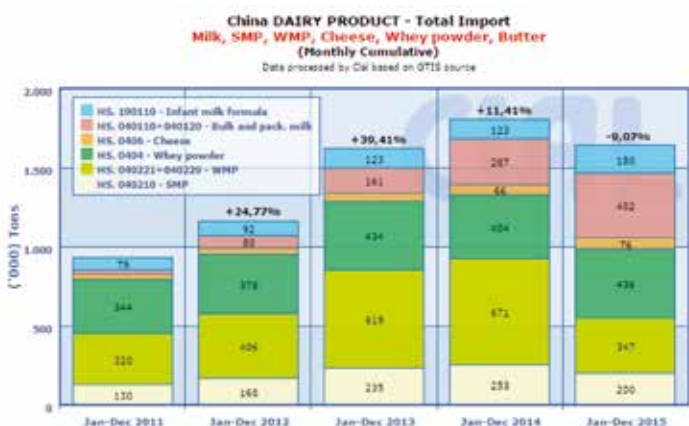
Grafiek 2: De top tien exporteurs van babymelkpoeder naar China.

IMPORT CHINA: Main 10 suppliers of Cheese in 2015 (Tons)

Country	2010	2011	2012	2013	2014	2015	± % on 2014 *	± % on 2013 *
New Zealand	11.864	13.143	17.010	20.015	28.825	36.779	+27,60%	+83,76%
Australia	5.170	5.990	8.059	11.167	17.336	15.277	-11,88%	+36,80%
United States	2.704	6.270	8.954	10.010	11.635	11.658	+0,20%	+16,47%
Denmark	325	341	497	678	1.084	2.427	+124%	+258%
Italy	364	535	723	1.122	1.458	1.899	+30,24%	+69,31%
France	538	565	877	1.354	1.915	1.889	-1,37%	+39,56%
Germany	239	259	562	586	855	1.486	+73,87%	+154%
Uruguay	215	324	340	906	491	925	+88,39%	+2,09%
Netherlands	268	405	603	412	491	881	+79,46%	+114%
Argentina	568	233	594	368	717	724	+0,96%	+96,61%

Source: Processed by Cial based on GTIS data
* Change from the same period of previous year.

Grafiek 3: Top tien kaasexporteurs naar China.

Grafiek 4: Totale import zuivelproducten China.

zuivelconsumptie, maar werd veroorzaakt door een dip in de eigen Chinese melkproductie waardoor – kortstondig - import van een aanzienlijk hoger volume noodzakelijk was.

BABYMELKPOEDER

Wat betreft babymelkpoeder is Nederland de nr. 1 leverancier in China, deze export levert de Nederlandse zuivel werkelijk goud op. Dat deze nummer 1 positie echter geen vaststaand feit is voor de toekomst maar hard moet worden verdedigd, tonen de stijgende exportcijfers van Ierland en Duitsland aan in grafiek 2: vooral Duitsland blijkt (zonder noemenswaardige weidengang) in staat, jaar op jaar, zijn export van babymelkpoeder fors uit te breiden.

KAAS

Naast babymelkpoeder wordt de kwaliteit van de Nederlandse kaas ook wereldwijd bezongen. En daar blijkt de Nederlandse export naar China tot nu toe toch een behoorlijk steekje te laten vallen: in de top tien van kaasexporteurs, staat Nederland slechts op de negende plaats, achter landen als de Verenigde Staten of Uruguay nota bene, beide landen die niet kunnen bogen op een formidabele productie van topkazen! (Grafiek 3). Wat betreft kansen op de Chinese markt, kan de Nederlandse kaasexport dus nog wel een zetje gebruiken.

MELKPRODUCTIESTIJGING 2015, LIGT IN OPSLAG

IN DE EU ZIJN NOG MAAR WEINIG
MARKTINSTRUMENTEN BESCHIKBAAR OM
IN TE GRIJPEN WANNEER DE MELKPRIJS
EEN ZEER LAAG NIVEAU BEREIKT.

Naast de interventieregeling, wordt ook geld vrijgemaakt voor de particuliere opslag van boter en kaas. Inmiddels is de tweede interventieronde uitgebreid naar eind februari 2017 (350.000 ton) evenals de regelingen voor private opslag voor magere melkpoeder.

MELKEQUIVALENTEN IN OPSLAG

Maar hoe zinvol is het om allemaal zuivelproducten waar blijkbaar geen vraag naar is, te blijven produceren? De zuivelindustrie is de enige begunstigde van de gegarandeerde melkprijs door de interventie en de tegemoetkoming in de kosten door particuliere opslag. Terwijl de melkproducten, opgeslagen in pakhuizen, de markt nog zeer lang zal overschaduwen. Om inzicht te krijgen in het werkelijke aantal liters die als zuivelproducten voor de interventieregeling zijn aangeboden, heeft de DDB begin juni 2016 aan wetenschappelijk bureau BAL opdracht gegeven te berekenen hoeveel melk schuil gaat achter de toenmalige interventievoorraden (die echter alweer fors zijn opgelopen). Een omrekening van het totale volume aan MMP, boter en kaas in interventieopslag naar melkequivalenten toont aan dat inmiddels voor bijna 3 miljard kilo aan melkequivalenten in de opslag ligt, 2.983.361 ton om nauwkeuriger te zijn.

NEDERLAND EN IERLAND

De EU-28 produceerden in 2015 ruim 3 miljard kilo melk meer dan in 2014. Deze meerproductie van melk kwam voor 50% uit Ierland en Nederland, terwijl het Verenigd Koninkrijk, Polen en Frankrijk gedrieën goed waren voor 25% van de meerproductie aan melk. Waarmee we vast kunnen stellen dat 75% van de toename van de melkproductie, gerealiseerd is door slechts vijf landen van de in totaal 28.

GEGARANDEERDE OPBRENGSTPRIJS

Nu duidelijk is dat bijna de totale jaarlijkse meerproductie van melk in de opslag van de Europese overheid ligt, is het tijd voor noodzakelijke en effectieve stappen. Het verlengen van de tweede interventie ronde, is inefficiënt gebruik van Europese gelden. Het houdt de melkprijs op een zeer laag niveau, drukt de markt nog zeer lang en

geeft geen noodzakelijke prikkel om het aanbod aan te passen aan de daadwerkelijke vraag. Alleen de verwerkende industrie heeft baat bij deze, voor verwerkers gegarandeerde opbrengstprijs, die hen geen enkele prikkel geeft om de markt op orde te krijgen. Daarbij veroorzaakt het huidige beleid onherstelbare schade aan de gezinsbedrijven in de melkveehouderij en de sociale structuur op het platteland.

Het is hoog tijd dat de Nederlandse overheid, in navolging van Duitsland, geld vrij maakt om de markt op te schonen via vrijwillige beperking van de melkproductie.

Nu de Nederlandse zuivelsector aantoonbaar zo veel invloed heeft op de stijging van de Europese melkproductie, is dat een goed signaal naar onze Europese collega's die steeds vaker hun burgers oproepen nationale melk te kopen wat de Nederlandse zuivel nog verder verdringt naar de productie van bulkproducten voor de wereldmarkt. Dat is niet in het belang van de totale Nederlandse zuivelsector én de Nederlandse economie nu vooral de zuivelproducten met toegevoegde waarde de Nederlandse exportwaarde buitengewoon stimuleert.

Daarnaast speelt nog de derogatie die Nederland voor 2018 opnieuw aan moet vragen in 'Brussel'. Zoals het Nitraatcomité aan de DDB heeft laten weten in september 2015 en april 2016, is de gunfactor bij het toekennen van hernieuwde derogatie, van doorslaggevende aard. Nederland heeft er dus alle belang bij de andere lidstaten gunstig te stemmen om niet het risico te lopen dat het probleem op de melkmarkt wordt 'opgelost' via de mestwetgeving.

Minder melk op de markt via een regeling die de melkveehouders die vrijwillig meedoen, een bonus oplevert, geeft aan melkveehouders de noodzakelijke prikkel om het aanbod aan te passen, schoont daarnaast de markt op en heeft een psychologisch effect op de handel die aan zal trekken als de zuivelhandelaren zich realiseren dat door het terugschroeven van de melkproductie door de melkveehouders, het laagste prijspeil op de markt is bereikt.

Melkequivalenten: hoe berekent men dat?

Na de publicatie van de DDB over de hoeveelheid melk in melkequivalenten (ME) die inmiddels is opgeslagen door de Europese Commissie of waarvoor subsidie door de Europese Commissie wordt betaald, ontving de DDB diverse vragen over de wijze waarop melkequivalenten worden berekend.

Over de wijze van berekenen wordt al meer dan twintig jaar gediscussieerd maar in 2004 is er één methode als "meest gangbaar" aangemerkt door de International Dairy Federation. Onderstaand een korte uitleg plus berekening:

Er zijn vijf verschillende methodes voor het samenstellen van melkequivalenten cijfers. (Bron: Bulletin of the International Dairy Federation 390/2004. pagina 4ff).

Deze cijfers kunnen gebaseerd zijn op:

- 1.) De botervet methode
- 2.) De afgeroomde melk methode
- 3.) De methode van het combineren van botervet en magere melk
- 4.) De vetvrije droge stof gehalte methode (geen gangbare methode)
- 5.) De drogestofgehalte methode

Alle melkequivalenten berekeningen hebben betrekking op benaderingen en bevatten onnauwkeurigheden. De drogestofgehalte methode kan een oplossing zijn omdat het alleen is gebaseerd op het drogestofgehalte van de eindproducten in kwestie en het drogestofgehalte van de rauwe volle melk, ongeacht de chemische samenstelling.

De formule is: $ME = \text{Total solids} \times 7.874$ (7.874 is de omgekeerde waarde van 12,7% drogestofgehalte van de standaard melksamenstelling met 4,0% melkvet, 3,2% eiwit en 5,5% andere melkbestanddelen).

Voorbeeld: Voorraad MMP (magere melkpoeder)

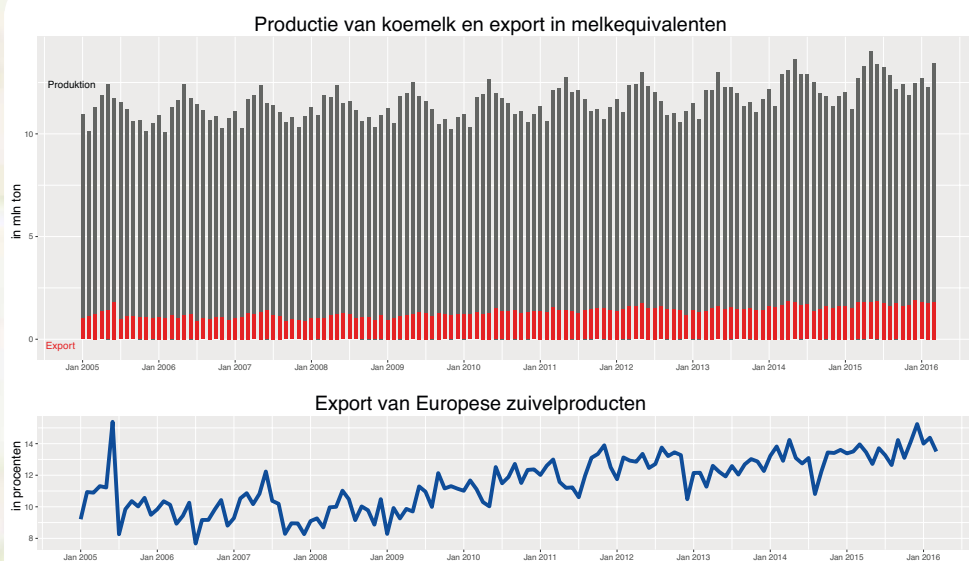
MMP op basis van 1% melkvet, 35% eiwit en 59% andere melkbestanddelen (Bron: Bailey (2004): Een Multiple-Component Analyse van de US Dairy Trade Journal of Dairy Science deel 87, uitgave 6, pagina 1934-.. 1944). $1\% + 35\% + 59\% = 95\%$ totaal vaste stoffen. $ME = 95 \times 7,874 / 100 \Rightarrow 1 \text{ kg MMP} = 7,4803 \text{ kg ME}$
Aantal tonnen magere melkpoeder in interventie $\times 7,4803 = \text{tonnage in ME}$

Navraag bij de Europese Commissie in opdracht van de DDB wees uit dat de EU Commissie de meest gangbare en breed geaccepteerde methode niet gebruikt en beweert dat er geen algemeen geaccepteerde methode is.

De berekeningsmethode van de EU Commissie baseert zich slechts op vet- en eiwitgehaltenes terwijl melk ook nog uit andere componenten bestaat.

Daardoor worden de melkequivalenten voor productklassen met een hoog vet- en eiwitgehalte (zoals boter) overschat, terwijl producten met een laag vet- en eiwitgehalte maar een hoog gehalte aan andere drogestof componenten (zoals MMP), worden onderschat. Twee voorbeelden: boter bevat 0% eiwit, 82 % melkvet en 2 % andere vaste stoffen. Door de methode van de EU Commissie komt 1 kilogram boter overeen met ca. 11,5 kg melk. Op basis van de "totale drogestofgehalte methode" komt 1 kilogram boter echter overeen met slechts 6,6 kg melk. Daarentegen wordt MMP vanwege het uitzonderlijk hoog percentage van 59% aan andere droge stoffen in een verhouding van 1:7,5 in plaats van 1:5 gewogen.

Voor wat betreft het sprookje dat de dalende melkprijs het gevolg is van dalende zuivelexporten (China en Rusland), maakt de methode echter niet uit. Uit nog niet afgerond onderzoek blijkt inmiddels dat de dalende melk- en zuivelprijzen in geen enkel verband staan met de uitgevoerde hoeveelheid zuivelproducten: sinds 2013 stijgen de exporten in melkequivalenten constant. Tot februari 2014 steeg de melkprijs gelijkmatig mee. Na deze piek, dalen de prijzen in de trend steil naar beneden. Deze daling is niet vertraagd door de stijgende uitvoer. Interessant voor wetenschappers, die in opdracht van de DDB proberen inzicht te krijgen in de factoren die bepalend zijn voor deze breuk met eerdere trends. In de nabije toekomst hopen we inzicht te kunnen geven in deze materie.

bron: Michael Wohlgemuth

Deense studie naar het effect van productiebeperking

Onze Deense collega's in de European Milk Board, de Nationale Associatie van Deense Melkveehouders (Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter LDM) hebben onlangs de Nederlandse analist Mark Voorbergen (voorheen werkzaam bij Rabobank en nu bij Voorbergen Consultancy) gevraagd te berekenen welke marktmaatregelen een positieve invloed zullen hebben op de uitbetaalde melkprijs. Naast steun voor vrijwillige reductie van de productie zoals in het Markt Verantwoordelijkheid Programma van de EMB, ziet LDM ook positieve effecten in de opkoop van melkveebedrijven. Onderstaand het persbericht van LDM en de link naar het Engelstalige onderzoek van Voorbergen:

"Verhoog de melkprijs met 2 cent door 0.34 cent te investeren in opkoop van melkveebedrijven. Of investeer 1 eurocent om een prijsverhoging te realiseren van 5 cent.

De gehele zuivelsector is het er over eens dat de melkproductie moet verminderen om een hogere melkprijs te realiseren. Tenminste als u – zoals de Deense melkveehouders – niet kunt wachten op het toenemen van de vraag.

De berekeningen van Voorbergen tonen duidelijk aan dat een verlaging van de melkproductie in de EU, of om preciezer te zijn, een verlaging van het exportvolume van de EU naar derde landen, een significante invloed zal hebben op de uitbetaalde melkprijs. De EU vertegenwoordigt tenminste 30 tot 35% van de wereldwijde productie.

In 2013 en 2014, steeg de Europese melkproductie met 6,5 procent in totaal. In 2016 wordt een stijging van de EU melkproductie voorzien van 1,6 procent. De berekeningen van Voorbergen tonen aan dat als de gemiddelde toename van de melkproductie slechts 2 procent per jaar was geweest, de productie in 2016 1,7% lager zou zijn geweest en de melkprijs in 2016 uit zou komen op 29 cent per kilogram in plaats van de 27 die Voorbergen nu voorziet.

Dit betekent dat een reductie van de melkproductie van 1,7 procent al leidt tot een stijging van de uitbetaalde melkprijs van 2 eurocent. Het is overbodig om te zeggen dat dit een goede zaak is! Steun voor vrijwillig minder produceren zou een investering inhouden van 20 eurocent per kilogram voor naar schatting 2.8 miljard kg melk die van de markt moeten worden verwijderd. Zonder een beroep te doen op EU middelen, zou de zuivelsector dit zelf kunnen bekostigen en nog steeds 1,7 eurocent verdienen.

Dezelfde berekening kan worden toegepast bij een stijging van de productie van één procent per jaar in 2014, 2015 en 2016, waardoor de

EU melkproductie in totaal 7.5 miljard kilogram lager zou zijn uitgevallen. Het resultaat zou zijn geweest dat de uitbetaalde melkprijs rond de 32 eurocent uit zou zijn gekomen in plaats van rond de 27 eurocent zoals nu verwacht en dus 5 eurocent hoger zou zijn. Als de zuivelsector dit zelf zou bekostigen, is een investering van 1 eurocent per liter nodig, wat resulteert in een opbrengst van vier cent per kilogram

Investeren in verminderde productie is een 'win-win-situatie' met slechts één ontbrekend element: dat de EU instrumenten implementeert waardoor het verplicht is voor iedereen. Maar wie zal niet willen deelnemen aan een goede zaak? Tegelijkertijd kunnen melkveehouders die de verderfelijke lage melkprijzen een paar jaar eerder achter zich willen laten, door uitkoop "een zak geld" krijgen voor hun pensioen.

Als de 500 miljoen euro die in september 2015 door de Europese Commissie beschikbaar werd gesteld, was gebruikt voor opkoop of uitkoop, had ongeveer 2,5 miljard kilogram melk uit de markt kunnen worden gekocht die zou hebben geleid tot een stijging van tenminste 2 eurocent per kilogram. Dit zou hebben geleid tot een evenwichtiger en gezondere markt dan de 0.3 eurocent (500 miljoen euro/160 miljard kg) in een markt die nog steeds niet in evenwicht is.

Steun voor opkoop is de minst beperkende marktmaatregel. De markt wordt niet verstoord en zal verbeteren door de maatregel. Opkoopregelingen zoals de interventie is een veel grotere bedreiging van het vrije markt principe. Hoewel de goederen van de markt worden gehaald, hebben ze nog steeds invloed op de prijsvorming omdat ze op zeker moment weer zullen worden verkocht. Daarnaast houdt interventie irrationele productie in stand waarvoor geen plaats is in de markt en uiteindelijk ook van de markt zullen worden gestoten.

Gebaseerd op bovenstaande berekeningen, heeft de Nationale Associatie van Deense Melkveehouders, de Deense minister van milieu en voedsel aangespoord om de Deense zienswijze op interventie en maatregelen voor opkoop en volumereductie in de zuivelsector te heroverwegen. Een daling van de faillissementen en gedwongen verkopen in de Deense melkveehouderij die momenteel plaats vindt, is noodzakelijk."

Voor meer informatie over deze studie zie www.ddbn.nl.

TERUG NAAR DE BASIS

HET NIEUWE DENKEN IN
DE ZUIVELSECTOR WORDT
CIRCULAIRE ECONOMIE (CE)

GENOEMD. EEN WERELD WAARIN GEEN OF IN IEDER GEVAL ZO MIN MOGELIJK AFVAL BESTAAT. EN WAAR AFVAL, ALS HET DAN TOCH NIET TE VOORKOMEN IS, ALS GRONDSTOF, ZO HOOG MOGELIJK MOET WORDEN VERWAARD. OP 30 JUNI JL. ORGANISEERDE DE NZO EEN MINISYMPOSIUM OVER CIRCULAIRE ECONOMIE.

Veel van de zaken die werden aangestipt op dit symposium, zijn eigenlijk heel logisch en zouden door iedereen met een beetje boerenverstand, benoemd kunnen worden. Boerenbedrijven zijn door de eeuwen heen veelal (kleinere) gemengde bedrijven geweest, die hun eigen kringloop prima voor elkaar hadden. Hergebruik, herbestemming en natuurlijke kringloopprocessen zitten en zaten altijd al in het boeren DNA. Het is zich alleen minder goed gaan manifesteren, onder invloed van schaalvergroting, ambtelijke eisen en maatschappelijke druk.

VERDIENMODEL

Om het één en ander wat sprekender te maken is er vanuit de NZO een pictogram opgesteld met hoe de circulaire economie er voor de zuivel uit zou kunnen zien. Zo op het eerste gezicht lijkt het pictogram inderdaad meerdere kringlopen te bevatten en wordt een mooi beeld geschetst met nuttige productstromen en alternatieve (toegevoegde waarde) routes. Tegelijkertijd zit hem daar nu ook net het manco. Want een economisch model bestaat niet alleen uit productstromen. Tegengesteld aan de productstromen horen de geldstromen te lopen. En ook de afvalstromen (incl. milieueffecten) zijn niet in beeld gebracht in het pictogram. Hoe mooi je de wereld ook wil laten lijken, een economisch model gaat over geld: het verdienenmodel, en daar wordt hier weinig of geen aandacht aan besteed!

KETENINTEGRATIE

Wat verder opvalt is een zekere afhankelijkheid van de verschillende actoren in de zuivelketen ten opzichte van elkaar in dit systeem. Het lijkt dan ook veel meer weg te hebben van een ketenintegratie dan een economisch model. En misschien is dat ook eigenlijk wat dit is, alleen wordt het marketing technisch slim aan de man (of de boer) gebracht omdat "circulaire economie" zo mooi klinkt: idealistisch, wereld verbeterend, TRENDY zelfs. Hier wordt een bedrijfstuk gepresenteerd die actief is in zuivel, biofuel, green energy, alternative fertiliser, een zuivelketen die toe werkt naar productdiversificatie met cross-sectorale lijnen, verticale ketenintegratie en misschien ook nog wel "faciliteert" in toelevering, advisering en financiering, en misschien bij tijd en wijle plaats neemt op de stoel van de wetgever...

RISICOPROFIEL

De risicospreiding is niet meer gebaseerd op productdifferentiatie, maar op verschillende (gekoppelde)

bedrijfsactiviteiten die al of niet met behulp van stimulerings- en belastingregelingen van de overheid opgezet worden. Een organisatie met het risicoprofiel "to-big-to fail". Waar gedacht wordt in "maximale verwaarding" en "toegevoegde waarde". Toegevoegde waarde voor de onderneming en de aandeelhouders wel te verstaan, dit gaat niet over de boerenmelkprijs of de maatschappij. Een bedrijfstuk die zo uitgebreid is of wordt (alleen FrieslandCampina heeft al 900 miljoen geïnvesteerd in 3 jaar tijd) dat er naar alternatieven voor het vreemd vermogen moet worden gezocht, waar fusie en/of beursgang niet ondenkbaar zou zijn.

OMSLAG IN DENKEN

Even terug naar circulaire economie. Daar waar de voordrachten zich vooral richten op de afvalstromen en het hoogwaardig verwaarden daarvan, is dit niet het uitgangspunt van CE. Het uitgangspunt is namelijk het zo efficiënt mogelijk inzetten van grondstoffen en hulpmiddelen, ter voorkoming van verspilling en vervuiling. Als je als zuivelsector zegt vóór circulaire economie te zijn, kan je onmogelijk argumenten vinden om de oorzaken van de huidige zuivelcrisis – overproduceren – goed te praten. Dan doe je aan niets meer dan 'windowdressing' – boerenbedrog in goed Nederlands. Dat een omslag in het denken nodig is, mag duidelijk zijn.

WHAT, WHY, HOW?

Men zou het ook "terug naar de basis" kunnen noemen. Onlangs vertelde een CEO van een vooraanstaand Nederlands bedrijf dat er binnen de organisatie bij belangrijke beslissingen altijd werd gereflecteerd volgens de volgende principes: "What, why, how". In goed Nederland "Wat, waarom, hoe". Misschien dat de zuivelsector dat ook eens zou kunnen toepassen op de huidige zuivelcrisis. Hier alvast de vragen: Wat doen wij op dit moment? Waarom doen wij dat? Hoe kan het anders?

De zuivel heeft een verantwoording in de huidige crisis en verantwoordelijkheid richting de melkveehouders. Als zij nu niet ten gunste van de boeren kiest, zal er weinig terecht komen van de gedroomde circulaire economie, omdat de belangrijkste schakel vroegtijdig uitgevallen is.

BRUSSEL ALS 'ZWARTE PIET'

Er is veel onvrede met de EU. Brexit, het overwegen van een Nexit: de Europese Unie kraakt op haar grondvesten. Over wat er moet gebeuren om op korte termijn het vertrouwen van talloze Europeanen in "de EU" weer terug te winnen, tasten de verantwoordelijken voor het politieke beleid nog in het duister.

Een groot deel van de Britse boeren stemde 'nee' uit onvrede over de Brusselse effecten op hun bedrijfsvoering. Hebben zij gelijk? Voldoet het landbouwbeleid nog wel aan de doelstellingen zoals deze geformuleerd zijn in het oprichtingsverdrag van de Europese Unie?

Nationale politici, beleidsmakers en parlementariërs in zowel Den Haag als Brussel schuiven graag verantwoordelijkheid voor het beleid van zich af. "Brussel" is de grote schuldige. De grote boosdoener als nationale wensen van grote groepen burgers niet worden ingewilligd en er regelgeving wordt doorgevoerd die als negatief wordt ervaren: "Brussel" is blijkbaar een op zichzelf staand orgaan waar de vertegenwoordigers van de 28 lidstaten nauwelijks invloed hebben. Onzin natuurlijk. Alle besluitvorming vanuit "Brussel" is het resultaat van overleggen tussen Commissie, Ministerraad en het Europees Parlement. Onder ieder compromis zetten ook Nederlandse vertegenwoordigers en ambtenaren hun handtekening. Onze landbouwambtenaren komen zelf met voorstellen die vaker dan eens funest uit pakken voor de landbouw: het fosfaatplafond is daarvan het meest recente rampzalige voorbeeld. Voorgesteld door de Nederlandse onderhandelaars zelf. Evenals de invulling van de Kader Richtlijn Water, Natura 2000 of de lobby voor de afschaffing van de melkquotering.

Ook aan transparantie hebben beleidsmakers vaak een broertje dood: niet zelden worden onderliggende notulen van de onderhandelingsgesprekken niet openbaar gemaakt (derogatie). Omdat beleidsmakers dat onwenselijk achten. Waarbij de achterdocht en het gebrek aan vertrouwen weer worden gevoed.

VERANTWOORDELIJKHEID BIJ POLITIEKE 'ELITE'

De politieke elite heeft de onrust en het gebrek aan vertrouwen van de Europese burgers grotendeels aan zichzelf te danken. Er wordt niet naar de bevolking in de EU geluisterd en er wordt ook niet gehouden aan wat wel als de Europese Grondwet wordt beschouwd, het Verdrag van Lissabon. In dit "Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie" (VWEU), worden de bevoegdheden van de Unie en de doelstellingen van beleid gecategoriseerd. Waaronder ook de doelstellingen van het landbouwbeleid.

DOELSTELLINGEN GLB

Bij de totstandkoming van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) in 1957, werd één van de vijf doelstellingen in het toenmalige Verdrag van Rome, als volgt geformuleerd: "aldus de landbouwbevolking een redelijke levensstandaard te verzekeren, met name door de verhoging van het hoofdelijk inkomen van hen die in de landbouw werkzaam zijn".

Al veel langer vraagt de DDB aandacht voor de doelstellingen voor het landbouwbeleid zoals deze nog steeds (!) als hierboven in het Verdrag van Lissabon (artikel 39) zijn geformuleerd en die volgens de DDB, niet worden nageleefd of bereikt.

FARM EUROPE

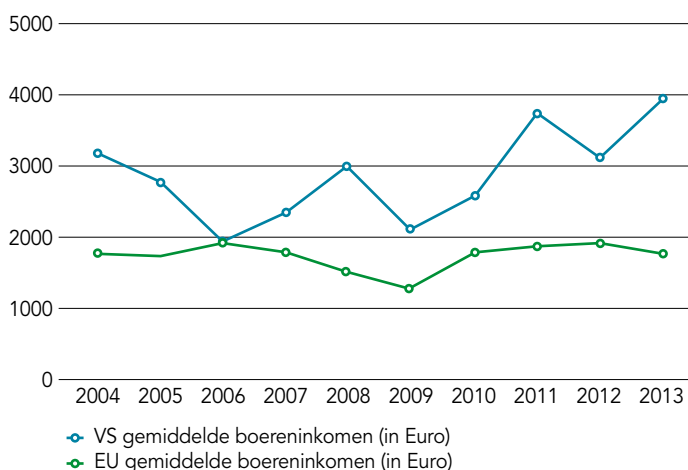
In april 2016 kwam de Europese denktank Farm Europe, met een analyse omtrent de doelstellingen van het GLB ten aanzien van de inkomensdoelstelling, die de eerdere verklaring van de DDB onderschrijft:

Om na te gaan hoe succesvol het GLB is geweest in het bereiken van deze belangrijke doelstelling, heeft Farm Europe de evolutie van het boereninkomen in de EU, vergeleken met de landbouwinkomens in de Verenigde Staten.

In het onderzoek dat te lezen is op: <http://www.farm-europe.eu/travaux/has-the-common-agricultural-policy-realised-its-income-objective/> (www.ddb.nu), concludeert Farm Europe het volgende:

"De analyse van de statistieken, verstrekt door FADN en USDA ERS, stelt ons in de gelegenheid om te evalueren of het Gemeenschappelijk Landbouw beleid zijn belangrijkste doelstelling; het verhogen van het boereninkomen, heeft bereikt.

Ten eerste tonen de gegevens over de Netto Boeren Inkomensniveaus aan, dat hoewel de boereninkomens in 2006 nog op hetzelfde niveau waren in beide delen van de wereld, de Verenigde Staten erin geslaagd is om het boereninkomen te verdubbelen tot 2013, terwijl de Europese Unie een stagnatie en zelfs een lichte daling in dezelfde periode laat zien. En hoewel de algemene cijfers suggereren dat de boereninkomens relatief stabiel waren in de EU, dit het feit verbloemt dat landbouwinkomens in de meerderheid van de lidstaten, erg volatiel zijn geweest.

bron: farm-europe.eu

Ten tweede heeft nadere beschouwing van de verschillende landbouwsectoren uitgewezen dat het inkomen van de EU-landbouwproducenten is gedaald sinds 2004 voor de helft van de goederen categorieën en dat bijna alle landbouwsectoren in de EU te maken hebben gehad met een stagnatie of afname sinds 2010. Daartegenover zijn de Verenigde Staten er, tussen 2010 en 2013, in geslaagd om de inkomens van alle landbouwsectoren aanzienlijk te verhogen. De evolutie van de sectorale inkomens binnen de EU-lidstaten tonen tevens aan dat het merendeel van de agrarische sectoren in Europa zijn blootgesteld aan en getroffen door grote schommelingen in de inkomsten.

Als zodanig, tonen de statistieken aan dat het inkomen van de Europese boeren niet verbeterd is sinds 2004, ondanks de daling van het aantal landbouwers en een aantal aan de gang zijnde

herstructurering van de landbouwsectoren in de EU, en dat ze niet werden afgeschermd van de volatiliteit.(...)”.

De DDB constateert dat veel beleidsmakers op Europees niveau zich onvoldoende bewust zijn van hun primaire opdracht en doelstelling in de EU beleidsorganen, namelijk het ten uitvoer brengen van hetgeen bepaald is in het Verdrag van Lissabon. Niet nationale partijpolitiek maar een hoger doel: een succesvolle EU in overeenstemming met hetgeen is bepaald in een door alle lidstaten erkend Verdrag zou de route moeten bepalen en is de sleutel tot succes: voor zowel de stemming over de Europese Unie als de kracht van het geheel!

STOP TTIP en CETA in het belang van boeren, consumenten en voedselvoorziening

Een onderwerp dat steeds weer de aandacht in de media opeist en veel burgers in de EU zorgen baart, is het handelsverdrag tussen de EU en de VS; TTIP en het verdrag tussen de EU en Canada; CETA. De DDB geeft al enige jaren actuele informatie over deze handelsverdragen aan haar leden, al toen eigenlijk nog niemand wist wat deze verdragen behelsden. De DDB staat zeer kritisch ten opzichte van deze handelsverdragen omdat zij het gelijke speelveld voor boeren verstoren en slechts in het voordeel lijken te zijn van grote multinationale bedrijven. Inmiddels heeft ook in de landbouw zich een zeer kritische – nog steeds groeiende – groep gevormd van boerenorganisaties die samen met maatschappelijke groeperingen optrekt tegen TTIP en CETA.

Deze landbouworganisaties; Dutch Dairymen Board, Nederlandse Vakbond Varkenshouders, LTO Varkenshouderij, Nederlandse Vakbond Pluimveehouders, Nederlandse Melkveehouders Vakbond, Nederlandse Akkerbouw Vakbond, Vereniging voor Biologisch Dynamische Landbouw en Voeding, Platform Aarde Boer Consument, hebben samen met Milieudefensie en FNV sector Agrarisch Groen, op 20 april jl. een Manifest aangeboden aan leden van de Tweede Kamer omdat zij willen dat >>

de TTIP-onderhandelingen (TTIP: handelsverdrag tussen de EU en de VS) gestopt worden en dat CETA (handelsverdrag tussen de EU en Canada) niet wordt geratificeerd door de EU en Nederland. Gaan de TTIP-onderhandelingen toch door, dan moeten landbouw, veehouderij en voedsel uit deze sectoren hier buiten blijven. Onderstaand de tekst van het Manifest:

De Europese Unie (EU) en de Verenigde Staten (VS) onderhandelen over een vrijhandelsverdrag (TTIP). Dat doen ze in het geheim, de precieze inhoud is onbekend. Maar het sein voor de landbouw en veehouderij staat op rood: TTIP zal ertoe leiden dat de Europese markt wordt overspoeld met Amerikaanse landbouwproducten die tegen lagere standaarden zijn geproduceerd.

Dit gaat ten koste van de inkomens van boeren, de veiligheid van ons eten, de rechten van werknemers, de kwaliteit van het milieu en het dierenwelzijn. CETA, het handelsverdrag tussen de EU en Canada, zal ook tot bovengenoemde negatieve effecten leiden.

Binnen deze verdragen mogen geen eisen worden gesteld aan de wijze van productie van importproducten. Slechts de voedselveiligheid wordt in beperkte mate erkend.

De EU en de VS hebben ook fundamenteel andere manieren om te bepalen of producten en stoffen worden toegestaan op de markt. De EU gaat uit van het voorzorgbeginsel: nee, tenzij bewezen is dat het onschadelijk is. De Amerikanen redeneren precies andersom: ja, mits. Zij verbieden een product of stof pas als het onomstotelijk is bewezen dat deze schadelijk is.

Verder hebben de Amerikaanse landbouw en veehouderij geen wettelijke dierenwelzijnstandaarden en gelden in de VS veel lagere milieu-, voedselveiligheid- en arbeidstandaarden. De productiekosten in de VS zijn mede hierdoor een stuk lager dan in de EU.

ONEERLIJKE CONCURRENTIE VOOR BOEREN EN WERKNEMERS

Doordat de EU en de VS elkaars standaarden wederzijds willen erkennen, valt bij het opheffen van de importheffingen niet te ontkomen aan oneerlijke concurrentie door producten uit de VS.

Ook het instellen van tariefvrije importquota voor Amerikaanse producten zal leiden tot oneerlijke concurrentie en lagere prijzen.

De Europese markt wordt hierdoor verstoord, met verstrekende gevolgen voor de continuïteit van de primaire agrarische sector in Europa. Oneerlijke concurrentie dwingt boeren tot schaalvergroting en bedrijfsbeëindiging van gezinsbedrijven in de veehouderij en akkerbouw. Dat leidt ook tot verlies van arbeidsplaatsen in de toeleverende en verwerkende industrie. De arbeidsomstandigheden en lonen van werknemers in de gehele landbouwsector komen nog verder onder druk te staan.

STANDAARDEN ONDER DRUK

Dat de Europese Commissie en de Nederlandse overheid beweren dat standaarden niet verlaagd worden, biedt geen garantie aan boeren en consumenten. De EU is in de aanloop naar TTIP nu al wetgeving op genoemde terreinen aan het uitstellen en versoepelen. Hierbij worden ook standaarden op gebied van voedselveiligheid verlaagd. Ook wordt het eventueel verhogen van genoemde standaarden door TTIP en CETA praktisch onmogelijk gemaakt. Deze standaarden kunnen wat de betrokken maatschappelijke- en boerenorganisaties betreft, ook alleen verhoogd worden onder voorwaarde dat de boer betaald wordt voor de meerkosten die gepaard gaan met deze verhoging en de EU-markt beschermd wordt tegen producten die aan lagere standaarden voldoen. En juist dat maken deze en andere vrijhandelsverdragen onmogelijk.

Zowel Amerikaanse als Europese onderzoeken tonen aan dat de Europese landbouw en veehouderij forse nadelen gaat ondervinden van TTIP: meer import, minder productie en lagere prijzen. Wij vinden het daarom onbegrijpelijk dat onze politici, zo enthousiast zijn over TTIP en CETA.

De tekst van het achtergrondrapport van het Manifest "Houd de boerderij TTIP-vrij" kunt u lezen op www.ddb.nu. Dit achtergrondrapport bevat waardevolle aanvullende informatie met bronvermelding die belangrijk is bij het bepalen van uw standpunt. Ook in het najaar van 2016 zullen er weer diverse manifestaties tegen TTIP en CETA worden georganiseerd waarbij de DDB haar medewerking zal verlenen op het gebied van de invloed van de handelsverdragen op het gelijke speelveld en het boereninkomen. Houd daarom onze persberichten en site in de gaten!

HET SPROOKJE van het melkbeleid

Waarom ging het mis met de melkprijs? Voor Café Weltschmerz sprak Dick Veerman met melkveehouder en Dutch Dairymen Board-voorzitter Sieta van Keimpema en Jan-Douwe van der Ploeg, hoogleraar rurale sociologie aan Wageningen UR.

Kort nadat het melkquotum per 1 april 2015 werd opgeheven, ging het fout met de melkprijs. Zuivelverwerkers, overheid, universiteit, beleidsmakers, banken en boerenorganisaties hadden er bij de boeren op aangedrongen (na het opheffen van de quota) de productievolumes te verhogen. Er zou in Azië meer dan voldoende markt zijn om de extra melk te exporteren en daar goed aan te verdienen, zo beloofde men. Veel boeren hebben dat sprookje geloofd en zijn in die val

getrapt. Met hulp van de banken werden grote investeringen gedaan met faillissementen tot gevolg. In het gesprek wordt de wordingsgeschiedenis van de intensivering van de Nederlandse melkveehouderij geanalyseerd door Van der Ploeg die er als ruraal socioloog al tientallen jaren getuige van is en Van Keimpema die al vele jaren pleit voor een eigentijdse, marktgerichte vorm van productieregulering.

FOODLOG
LEKKER • SCHERP • ZINNIG

<http://www.foodlog.nl/artikel/het-sprookje-van-het-melkbeleid1/>

Herkomstetikettering, ONNODIG EN EEN KOSTENPOST?

Steeds vaker worden boeren en burgers zich bewust van de krachten op het speelveld in de multinationale agribusiness. De lobby van de Europese agribusiness – waartoe ook de grote zuivelverwerkers behoren – is niet geïnteresseerd in het feit dat veel van waar zij voor pleiten (CETA, TTIP, associatieverdrag Oekraïne), oneerlijke concurrentie oplevert voor de Europese boeren. Het verzet van de voedselindustrie tegen de herkomstetikettering luidt weer een nieuw hoofdstuk in.

Het Europese Parlement heeft zich uitgesproken vóór verplichte herkomstvermelding op verpakkingen van alle producten van dierlijke herkomst (o.a. zuivelproducten).

Volgens de lobby van de verwerkende industrie – die geen behoefte heeft aan deze verplichting – zal deze maatregel de producten wel tot 10 procent duurder maken. De FNLI (Federatie Nederlandse Levensmiddelen Industrie) stelt op haar site dat consumenten daardoor: “mogelijk oneigenlijke voorkeuren kunnen creëren en kunnen eisen dat bepaalde ingrediënten alleen nog uit één bepaald land mogen komen”. Volgens FNLI kan dit leiden tot: “(indirecte) handelsbelemmeringen en verstoring van de interne Europese markt”.

KOSTEN

Toe maar. Klinkt ernstig. Maar is de bangmakerij van FNLI over kosten en handelsverstoringen wel terecht?

Binnen onze huidige voedselverwerking en -productiereglementen is het al jarenlang verplicht vast te leggen wat, wanneer, volgens welke normen in welke eindproducten wordt verwerkt (o.a. in ISO en NEN). Deze reglementen werden ingevoerd om zorg te dragen voor de voedselveiligheid en om, in het geval het (incidenteel) niet goed is gegaan, heel snel de “foute” partijen te kunnen traceren. Op de verpakkingen hoefde deze informatie echter nog niet te staan.

Extra kosten zullen door de herkomstetikettering dus zeker niet ontstaan ten gevolge van extra handelingen in het productieproces. Als er al extra kosten zullen ontstaan, zullen deze vooral samenhangen met het nieuwe drukwerk op verpakkingen of bedrukkingen via bijvoorbeeld inktjet of stickers. En met name wanneer vaak ingrediënten van wisselende afkomst worden gebruikt omdat bijvoorbeeld de prijs elders op de wereld gunstiger is, betekent dat een aanpassing op de verpakking (zoals ook de THT of TGT data steeds aangepast moeten worden).

Wanneer, zoals de FNLI ook in haar berichtgeving stelt: “frequente aanpassing van etiketten leidt tot complexiteit van productie en logistiek”, moeten we slechts constateren dat men de productielogistiek kennelijk bar slecht voor elkaar heeft. Kom op, kopstukken van de levensmiddelenindustrie: we leven in het jaar 2016 waarin QR codes (of, als dat beter bij het ontwikkelingstempo van uw sector past, de ouderwetse streepjescode) inmiddels zo ingeburgerd zijn, dat extra en veranderende informatie, gemakkelijk beschikbaar kan worden gesteld. Een klein appje voor consumenten op de mobiel, en klaar is Kees. Of denken wij nu te simpel?

ONEIGENLIJKE VOORKEUREN?

Wat door vermelding op de verpakking wel duidelijk kan worden voor een consument, is dat er grondstoffen worden gebruikt die niet geheel

(of geheel niet) uit één van de Europese lidstaten stammen terwijl een product wel als “puur Nederlands” of bijvoorbeeld “Alpenmelk” wordt verkocht. Voorbeeld van de uitwerking van de huidige regels: in een verpakking “Alpenmelk” hoeft maar een klein percentage melk uit de Alpen te zitten. Veel consumenten zijn zich daar nu niet van bewust en denken melk te kopen die daadwerkelijk voor 100% uit de Alpen komt. Door de nieuwe herkomstvermelding op de verpakking worden consumenten wel bewust gemaakt van de oorsprong van de grondstoffen in de melk die zij kopen. Maar is het oneigenlijk te noemen als een consument een bepaalde vorm van landbouwactiviteit wil stimuleren met zijn aankopen? Natuurlijk zijn de bestaande regelingen gemakkelijker voor de globaal georiënteerde levensmiddelenindustrie die zo de mogelijkheid houdt lekker te shoppen op de wereldwijde grondstoffenmarkt en deze ingrediënten – legaal – ook in zijn ‘regionale producten’ te stoppen. Die daardoor wel minder ‘regionaal’ zijn.

Tegelijkertijd zal de nieuwe regeling het voor producenten die regionale producten op de markt brengen die voor de volle 100% ingrediënten uit de genoemde regio bevatten, gemakkelijker om de meerprijs voor hun producten te kunnen verklaren.

SCHIJNVEILIGHEID

VVD parlementariër Jan Huitema noemt herkomstetikettering, schijnveiligheid. Een krasse uitspraak die wat ons betreft, eerder voor al bestaande EU labelingregels opgaat. De huidige regelgeving immers, waarbij de laatste verwerkingslocatie op de verpakking mag worden vermeld als land van herkomst, levert veel meer ‘schijn’ op. Want daardoor kan kip uit de Oekraïne of China, die in Nederland wordt verpakt vanuit bulk naar consumentenverpakking, ineens het predicaat “herkomst Nederland” krijgen. Terwijl de betreffende kip gedurende zijn leven nooit binnen de grenzen van Nederland is geweest, niet volgens de EU standaarden of dierenwelzijnseisen is geproduceerd en wiens herkomst, voerspoor of medicijnenregistratie niet traceerbaar is. Hetzelfde geldt voor kaas uit “Verwegistan”, die in Nederland in plakken wordt gesneden. Ook deze kaas mag daarna als herkomst “Nederland” dragen, terwijl ook hier productiewijze of traceerbaarheid nihil is. Door deze regels en marktpartijen op de EU markt toe te staan, werkt het Europese Parlement mee aan schijnveiligheid, valse concurrentie voor boeren én consumentenbedrog!

Herkomst etikettering kan voor boeren die bovenwettelijke eisen krijgen opgelegd van hun afnemers, de mogelijkheid zijn om dit in klinkende munt om te zetten. Jammer dan, voor de verwerkende industrie die volgens onderzoek in opdracht van Cegeka (maart 2016), communicatie over herkomst en duurzaamheid ook anno 2016 niet zo belangrijk vindt!

Vrijwillig minder melk produceren: hoe organiseer je dat effectief?

De crisis in de melkveehouderij duurt nu al meer dan een jaar. De pogingen van de Europese Commissie, de Landbouwrapraad en het Europees Parlement om de melkmarkt weer in evenwicht te krijgen, zijn op niets uitgelopen: er is veel geld verspild dat niet is aangekomen bij de veehouders zoals was bedoeld (EU Hulppakket sep. 2015). De DDB en de EMB hebben een heldere visie op de manier waarop je het productie overschot snel kan verminderen zonder dat er geld bij derden terecht komt. Een plan dat voor Nederlandse melkveeouders nog meer voordelen oplevert dan voor melkveeouders uit de andere EU-lidstaten ivm het fosfaatplafond en de komende derogatie onderhandelingen.

EEN EFFECTIEF HULPPAKKET, MOET AAN DE VOLGENDE VOORWAARDEN VOLDOEN:

1. Gemeenschappelijke aanpak EU – vrijwillige productiebeperking in alle lidstaten

Alle melkveeouders in de EU moeten in de gelegenheid worden gesteld om voor een beperkte periode, op vrijwillige basis de productie te beperken onder dezelfde en bindende voorwaarden. Dit moet gecoördineerd worden door de Europese Commissie en gefinancierd met middelen door de EU en elke lidstaat. Alleen zo kan de reductie van de geproduceerde hoeveelheid effect hebben op de melkprijzen. De reductie moet tussen de 5 en 25% per individueel deelnemend melkveebedrijf zijn. Als sommige landen zich kunnen onttrekken aan het aanbieden van de regeling aan hun melkveeouders en zelfs toelaten dat in de gedefinieerde crisisperiode de melkproductie wordt uitgebreid, is het zinloos voor de andere lidstaten om hun melkproductie te beperken. Hoewel zij wel verantwoordelijkheid nemen voor het stabiliseren van de prijzen, zal het effect van hun inspanningen worden verminderd of teniet gedaan door de niet-deelnemende landen. Dat is de reden waarom de vrijwillige beperking van het aanbod moet worden aangeboden aan de melkveeouders en in elke lidstaat.

2. Bied een duidelijke, aantrekkelijke stimulans

Om snel effect te sorteren in de markt, moet er een duidelijke stimulans aan melkveeouders worden gegeven om hun melkproductie voor een beperkte periode te verminderen. Cruciaal daarbij is de hoogte van de compensatie. Vanuit het standpunt van de melkveeouders, moet de vergoeding hoger zijn dan de huidige melkprijs. Dit zal niet alleen de besluitvorming van de melkveeouders versnellen maar zal naast het juiste effect op de markt, de bedrijven extra liquiditeit geven. Juist door deze versterking van de cashflow is het EMB-plan aantrekkelijk voor bijna alle melkveeouders. Er moet rekening gehouden worden met het feit dat de markt zich zal herstellen tijdens de periode dat de melkveeouders hun productie verminderen. De deelnemende melkveebedrijven kunnen niet in dezelfde mate van dit prijsherstel profiteren als bedrijven die niet deelnemen. Alle nadelen voor

deelnemende melkveebedrijven moeten worden voorkomen door het niveau van de compensatieregeling. Gezien de noodzaak om de vermindering van de productie snel en eenvoudig te implementeren, zou een bonus van 30 eurocent voor iedere niet-geleverde kilogram melk, aan te bevelen zijn. Een vermindering van het melkvolume van 3% voor 12 maanden of 6% voor de duur van 6 maanden, zou dan een financiering van de EU vereisen van € 1.35 miljard. Trouwens, dit bedrag is de laatste twee jaar van het melkquotum als superheffing aan Brussel betaald door de melkveeouders. Dit geld zou dus kunnen

SAMENGEVAT:

- Een volgend EU hulppakket moet direct leiden tot meer liquiditeit.
- Het recht op compensatie moet worden gekoppeld aan een gelimiteerde periode waarin het volume moet worden verlaagd.
- De EU treedt gemeenschappelijk op – vrijwillig minder produceren moet aan alle melkveeouders in de EU worden aangeboden.
- De hoogte van de compensatie is van cruciaal belang voor het beoogde effect op de markt.
- Bij de bepaling van de hoogte van de schadevergoeding moet ook rekening gehouden worden met het beoogde herstel van de boerenmelkprijzen in de periode dat men de verplichting to minder leveren is aangegaan.
- De melkproductie moet vanaf de eerste maand van de overeengekomen periode worden gereduceerd.
- De compensatiegelden/liquiditeitshulp moet rechtstreeks en vanaf de eerste maand van de overeengekomen periode aan de deelnemers worden uitbetaald.
- Er zou geen verplichting aan melkverwerkers moeten worden opgelegd om te worden betrokken in het proces.
- In de gedefinieerde crisisperiode moet de melkproductie van melkveeouders die niet deelnemen, voor een beperkte periode worden 'bevroren'.

Bovenstaande oplossing biedt werkelijke perspectieven voor de Europese melkveeouders! Het kan het eerste marktinstrument worden dat aan derden, die niet werkelijk door de crisis zijn getroffen, niet de gelegenheid biedt zich te verrijken door het zich toe-eigenen van subsidies of met gegarandeerde opbrengsten (EU Hulppakket september 2015 en interventiesubsidies). Als slechts een slap aftreksel van het EMB plan wordt ingevoerd, zal het plan niet werken. Zoals ook vorige slappe besluitvorming voor de melkveeouders geen enkel positief effect heeft gehad.

Voor de Nederlandse melkveehouderij biedt het plan nog meer voordelen: 5 tot 25% minder melken voor een bonus levert naast extra liquiditeit voor melkveeouders hen ook minder mest op, waardoor de Nederlandse melkveehouderij weer snel onder het fosfaatplafond kan komen. Van doorslaggevend belang voor de komende derogatie onderhandelingen!

worden herbesteed aan de melksector zonder dat er extra EU-geld nodig is ten laste van de EU burgers. Met betrekking tot de huidige EU marktprijzen, is een compensatie van 30 cent niet alleen aantrekkelijk in de meeste lidstaten, maar biedt ook de nodige ruimte voor een positieve marktontwikkeling.

UITBETALING

De compensatie moet maandelijks worden uitbetaald aan de deelnemende melkveehouders voor de reductie die ze hebben bereikt. De eindafrekening kan in de laatste maand worden gemaakt.

HOOGTE VERGOEDING

Het concrete bedrag van de schadevergoeding moet duidelijk en ondubbelzinnig worden bepaald voordat aanvragen moeten worden gedaan. Elke volgende beding, afgeleid bijvoorbeeld van het totale volume van de aanvragen of de marktontwikkeling van de volgende weken en maanden, leidt tot onzekerheid en langere besluitvormingsprocessen op de melkveebedrijven.

INSCHRIJVING

De bereidheid van de individuele producenten om hun productie te

verlagen, moet worden vastgesteld via een openbare inschrijving. Deelnemende melkveehouders geven daarbij aan hoeveel productie ze gaan verlagen in de gedefinieerde periode. Op die manier wordt in een mum van tijd duidelijk wat de omvang is van de volumevermindering in de EU.

Een belangrijk aspect bij de uitvoering van de maatregel is dat uitsluitend de melkveehouders het besluit mogen nemen of ze hun melkproductie gaan verlagen. Onder geen beding mogen de zuivelfabrieken in staat worden gesteld om deze beslissing te beïnvloeden. Motivering: De liquiditeitsproblemen op melkveebedrijven staan volstrekt los van de uiteenlopende belangen van de zuivelfabrieken. Integendeel, zij zijn het resultaat van het eenzijdige afschuiven van alle risico's op kosten van de melkveehouders. Melkveehouders toegang verschaffen tot de vergoedingen afhankelijk van de welwillendheid / belangen van de zuivelfabrieken zou niet alleen in strijd zijn met het gelijkheidsbeginsel, het zou een snelle verbetering van de liquiditeit ook in de weg staan. Bovendien is het niet zinvol om de toekenning van de subsidies via de zuivelfabrieken te laten verlopen. Dit zou een herverdelingseffect creëren in de zuivelfabrieken: de uitbetaalde melkprijs, zou nog verder worden verlaagd om de bonus te financieren.

WIJS BESLUIT kenmerkt Canadese zuivelsector

Wat heeft de melkprijs crisis tot nu toe opgeleverd voor melkveehouders? Behalve noodgedwongen bedrijfsbeëindigingen, veel kopzorgen, extra werk en veel beperkingen is er geen enkel positief effect meetbaar voor Europese melkveehouders. Toch geldt dat niet voor alle melkveehouders wereldwijd. Er zijn melkveehouders die hun voordeel hebben gedaan met het angstaanjagende Europese voorbeeld van waartoe marktliberalisatie kan leiden voor melkveehouders.

onderhandelingen in de geest van samenwerking nagestreefd", voegt Caroline Émond, uitvoerend directeur van Dairy Farmers of Canada nog toe.

MARKT MANAGEMENT

Op 13 juli 2016 kondigden Dairy Farmers of Canada en de Canadese zuivelverwerkers aan, dat ze blij waren met het succesvolle onderhandelingsresultaat dat ze hebben bereikt betreffende de toekomstige ontwikkelingen van de zuivelsector in Canada. Deze onderhandelingen startten in 2015.

De overeenkomst zal gaan gelden voor geheel Canada. De belangrijkste elementen van de overeenkomst zullen na de definitieve ratificatie bekend worden gemaakt. De verwachte datum van inwerkingtreding van de overeenkomst is 1 september 2016. "Omdat onze zuivelindustrie werkt met volumeregulering, is het belangrijk dat boeren en verwerkers samenwerken en zo samen inspelen op de ontwikkelingen van de markt. En dat is precies waar deze overeenkomst op is gebaseerd," aldus Jacques Lefebvre, president en CEO van de Dairy Processors Association van Canada, in de persverklaring van 13 juli jl.

"Omdat we allemaal onze doelen voor ogen hielden: het benutten van kansen om voort te bouwen op het solide systeem dat we nu hebben, te investeren in groei en te zorgen voor een meer welvarende toekomst voor zowel de boeren als melkverwerkers, hebben we deze

Ingewijden bevestigden dat de malaise voor de Europese melkveehouders ten gevolge van de "marktliberalisatie", een duw in de goede richting was voor alle Canadese betrokkenen in de zuivelsector om hun systeem van marktmanagement te behouden. Binnen het Canadese model wordt op maat geproduceerd: het aanbod wordt aan de vraag aangepast. De vraaggestuurde melkproductie levert een kostendekkende melkprijs op voor de melkveehouders en voorkomt overschotten op de zuivelmarkt die de prijs nadelig beïnvloeden. Canadese melkveehouders genereren hun melkprijs uit de markt en ontvangen geen inkomenstoeslagen. De Canadese zuivelsector weet tevens met gerichte, succesvolle promotie van zuivel, de consumptie per hoofd van de bevolking jaarlijks te verhogen. Daarmee scoort de Canadese zuivelsector op meer dan één terrein ten opzichte van hun Europese wederpartij...

Link persverklaring Dairy Farmers of Canada: <https://www.dairyfarmers.ca/news-centre/news/policy/leaders-of-the-canadian-dairy-farmers-and-dairy-processing-industry-conclude-negotiations>

Sieta van Keimpema

Mes snijdt aan twee kanten met DDB voorstel aangaande besteding EU steunpakket

De Nederlandse melkveehouderij heeft twee immens grote problemen: de lage melkprijs en de afspraken met betrekking tot de fosfaatproductie voor melkvee.

Het "fosfaatplafond", wat jaren geleden door Nederlandse ambtenaren met Brussel is afgesproken als voorwaarde voor derogatie, is inmiddels fors overschreden. Maatregelen zijn onontkoombaar. Ook om voor een nieuwe derogatie in aanmerking te komen.

Reden voor de DDB om een voorstel in te dienen bij staatssecretaris Martijn van Dam, betreffende een mogelijke invulling van het EU steunpakket door Nederland. Waarbij een positieve invulling gegeven wordt aan de vermindering van de melkproductie terwijl tegelijkertijd de fosfaatproblematiek in de Nederlandse melkveehouderij flink kan worden aangepakt.

Met het voorstel dat de DDB aan de staatssecretaris heeft voorgelegd kan de Nederlandse overheid een positieve, oplossingsgerichte bijdrage leveren aan beide problemen en zo vlot, eenvoudig uitvoerbaar en efficiënt zowel een deel van het melkoverschot alsook het overschot aan mestproductie drastisch verminderen met behulp van de ruimte en de financiën die door de Europese Commissie zijn geschapen. Daarnaast kan dit het imago van de Nederlandse melkveehouderij binnen de EU verbeteren: er komt steeds scherpere kritiek op de ambities van de Nederlandse melkveehouderij. Zelfs EU Commissaris Hogan heeft gesteld dat hij maximale druk op o.a. Nederland wil uitoefenen om de melkproductie te verlagen.

Essentieel is dat de Nederlandse overheid de mogelijkheid voor de individuele lidstaten om de hoogte van de steun te verdubbelen, aangrijpt. Voor Nederland bestaat aldus de mogelijkheid om de 23 miljoen euro uit het steunpakket te verhogen naar 46 miljoen euro. Een bedrag van een dergelijke hoogte geeft armslag voor een gedegen aanpak van het fosfaatoverschot.

Het voorstel van de DDB ziet er als volgt uit:

Nederland heeft een overschot aan fosfaatproductie. Als de 46 miljoen euro in zijn totaliteit wordt gebruikt voor een slachtpremie van 500 euro per melkproducerende koe (dus geen weiders, jongvee enz.) kunnen 92.000 melkkoeien uit productie worden genomen. Daarmee zal Nederland de mestproductie en dus het fosfaatoverschot fors kunnen verminderen.

Uitgaande van een melkproductie van 5000 kilogram per melkkoe (waarschijnlijk worden alleen de melkkoeien uit het onder eind van de melkproductie voor slachtpremie aangeboden hetgeen de efficiëntie in de sector bevordert) kan Nederland zo tevens 460 miljoen kilogram melk uit de markt nemen.

Als bovendien de Europese Commissie de referentieperiode dichter op de periode van de regeling plaatst, kunnen Nederlandse melkveehouders die deelnemen aan het slachtprogramma tevens deelnemen aan het plan van de Europese Commissie om de melkproductie te verminderen voor een vergoeding per kilogram melk. Europees Commissaris Phil Hogan wil refereren aan de melkproductie van dezelfde periode van het jaar er voor. Aangezien veel melkveehouders in diverse EU lidstaten het afgelopen jaar de melkveestapel fors hebben uitgebreid, wordt het voor veel melkveebedrijven lastig om deel te nemen. Als minder melk het doel is van het EU steunpakket, moet de referentie voor de melkproductie zo dicht mogelijk op de actuele situatie worden gelegd.

De deelnemende Nederlandse melkveehouders kunnen dan gelijktijdig met het verzoek tot slachtpremie, zich inschrijven voor de melkpremie die de Europese

Commissie beschikbaar heeft gesteld. Nu bekend is gemaakt dat de premie voor niet-geproduceerde kilo's 14 cent is, kan Nederland dan nog bijna 65 miljoen euro tegemoet zien vanuit Brussel.

De DDB vindt het belangrijk dat alle Nederlandse melkveehouders moeten kunnen deelnemen. Om de regeling effectief te laten zijn moeten de melkkoeien van deelnemende melkveebedrijven wel daadwerkelijk voor de slacht worden aangeboden en mag een deelnemend melkveebedrijf de veestapel niet uitbreiden via aankopen van melkvee in de periode dat de opkoopregeling loopt. Iedere deelnemende melkveehouder zal per 1 januari 2017 moeten kunnen aantonen dat hij melkkoeien heeft opgeruimd. Daarna moet hij sowieso (met of zonder deze aanpak) voldoen aan de verplichtingen in de nieuwe, nog te publiceren regeling betreffende de fosfaatproductie.

Voor de Nederlandse melkveehouderij is krimp van de melkveestapel onontkoombaar in verband met het met 'Brussel' overeengekomen fosfaatplafond. In verband met de nieuwe regelgeving in Nederland met betrekking tot de melkveehouderij, moeten ná 1 januari 2017 alle overtollige runderen zijn opgeruimd. Het DDB plan geeft als zodanig dan ook geen extra druk op de rundvleesprijzen omdat er door de al bestaande regels die nageleefd moeten worden vóór 1 januari, sowieso een stijging komt van het aanbod van slachtrunderen.

Voor melkveehouders is het momenteel door de zeer lage melkprijs niet mogelijk de gewenste krimp in te zetten die nodig is voor het opnieuw voldoen aan het fosfaatplafond, aangezien er kilo's melk moeten worden geproduceerd voor de cashflow. Met een slachtpremie én een vergoeding voor niet-geleverde melk uit het steunpakket van de Europese Commissie, kan de Nederlandse melkveehouder gemakkelijker aan de wensen en eisen van de Nederlandse en Europese overheden voldoen. Zichtbare stappen naar vermindering van de mestproductie en de melkveestapel zal bovendien een positieve uitwerking hebben op de komende derogatie onderhandelingen.

Sieta van Keimpema, DDB voorzitter

COLOFON:

OPDRACHTGEVER Dutch Dairyman Board **REDACTIONELE**

DOELGROEP Nederlandse melkveehouders, Bestuurders

melkveehouderij, Zuivelindustrie, Politiek **REDACTIE/ EINDREDACTIE**

Sieta van Keimpema, Hennie de Zwaan **FOTO MATERIAAL** DDB,

EMB, archief Agrio, i-Stock **VORMGEVING/ONTWERP** Agrio

Media&Design, tel.: 0314-359360, email: dtp@agrio.nl **ADRES DDB**

p/a Ged. Schuinesloot 3, 7776 PD Slagharen. email: info@ddb.nu,

www.ddb.nu **OPLAGE** 18.250 **AANSPRAKELIJKHEID** Deze speciale

editie is met grote zorgvuldigheid en naar beste weten samengesteld.

Uitgever en auteurs streven naar juistheid en volledigheid van

informatie. Nochtans zijn fouten mogelijk. Uitgever en auteurs

aanvaarden geen aansprakelijkheid voor schade die het gevolg is van

handelingen gebaseerd op onze informatie